

MARTIE 2023

INFORMARE

Privind: punerea în aplicare a HCLM nr.20/31.01.2023 cu privire la aprobarea Planului anual de acțiune privind serviciile sociale administrate și finanțate din bugetul local al Municipiului Brăila pentru anul 2023

COPIII AI CĂROR PĂRINȚI SUNT PLECAȚI ÎN STRĂINĂTATE

În prezent, românii constituie una dintre cele mai mari forțe de muncă ale migranților din Uniunea Europeană (UE), cu peste 3 milioane de persoane care locuiesc și muncesc în țările din Uniunea Europeană unde pot obține salarii mai mari.

Principalele țări în care muncesc românii sunt Italia, Spania, Israel, Germania și Marea Britanie. Două treimi din banii trimiși în țară (remitențe) vin de la românii plecați la muncă în Italia și Spania.

Una dintre consecințele emigrării este extrem de dureroasă. Generații întregi de copii, nu mai puțin de 100.000, conform datelor oficiale, rămân în țară fără părinți, deoarece aceștia pleacă în străinătate în căutarea unui loc de muncă. Acești copii au mai puține șanse să poată merge la școală decât alți copii de aceeași vârstă și sunt mult mai vulnerabili și mai ușor de marginalizat și de exclus de la accesul la diverse oportunități.

Copiii rămași acasă în urma plecării părinților la muncă în străinătate, lipsiți de afecțiunea și supravegherea acestora, sunt expuși mai multor riscuri: abandon școlar, autoizolare, apariția unor tulburări emoționale și comportamentale. Mai mult decât atât, lipsa ambilor părinți sau a reprezentanților legali determină limitarea accesului copiilor la servicii de sănătate și educaționale, la protecție juridică sau la beneficii sociale.

La vârsta preșcolară și școlară, copilul nu procesează criza financiară, materială, prin care trec părinții. Nu este normal să vorbim copiilor de datorii, de sacrificii, de muncă multă, de supraviețuire. Vorbind și implicând copilul în responsabilitățile adultului nu facem decât să stresăm și să aducem nesiguranță în viața lui. La vârsta adolescenței, lipsa parentală implică lipsa reperelor. Poate că tânărul are o siguranță financiară, materială, dar se confruntă cu carențe afective. Adolescența vine cu multe schimbări fiziologice, hormonale, emoționale.

Comunicarea pe Skype nu aduce liniștirea, hrană și siguranță copilului. Adolescentul are nevoie de părinți alături de el. Este perioada în care este necesară supravegherea dezvoltării lui. Îi redăm încet libertatea, ieșirea în lume se face în ritmul propriu fiecărui copil. Aflat în etapa a doua a scenariului de viață, tot ce intră nou în viața lui îl poate ajuta sau perturba pe o perioadă mare de timp. Este supus noilor tentații specifice vârstei, poate căpăta dependențe nesănătoase. Unii adolescenți nu se plac așa cum sunt, au stima de sine scăzută, se izolează. Alții renunță la studii. Sunt și adolescenți care preiau toate sarcinile administrative în lipsa părinților. Aceștia se maturizează timpuriu, sunt cei care au în grijă bunici bolnavi, gospodăria. Sunt copiii fără copilărie!

Sfatul nostru pentru părinții care aleg, de nevoie, să plece din țară pentru a munci în străinătate este că aceștia să își facă un bilanț în care să pună pe un taler potențialii bani câștigați în afara țării, iar pe celălalt taler, fericirea copilului și dezvoltarea lui ca om. Păstrarea legăturii afective cu cei dragi, comunicarea cu ei, susținerea totală (în plan fizic, psihic, emoțional, spiritual) sunt vitale și celor plecați, în egală măsură celor rămași aici. Copilul rămas cu un singur părinte în țara sau cu tutori are nevoie să știe că este important, că este iubit, are nevoie să fie înțeles, nu doar controlat. Are nevoie de timp petrecut cu părinții. Păstrați legătura și hrăniți relația cu ei nu doar cu bani și lucruri materiale. Concediile sau revenirile transformați-le în sărbătoare. Asigurați-l pe copilul vostru că lipșiți doar o perioadă, că sunteți alături de el, că munciți pentru ca el să aibe un viitor mai bun. Totodată, copilul are nevoie să știe că nu este abandonat, respins. Un copil preferă să petreceți mai mult timp cu el, un timp de mai bună calitate, decât să-i oferiți lucruri valoroase material. Sunt urmașii noștri, tot ce sădim în mintea lor, acel aspect vom culege.

Noi, părinții, suntem primele lor modele. Dacă plecăm din această țară în număr cât mai mare, cine va construi aici? Cum schimbăm ceva aici dacă muncim afară? Ce facem cu rădăcinile familiei, societății românești? Ce rădăcini, ce tradiție, predăm tinerei generații?

Director executiv
Nicoleta Mihaela Oancea

Întocmit:

Vasile Gianinna Victoria, șef serviciu

Ștefan Alina-Felicia, psiholog